

Три пъти до земля-тѣ, подбира високъ-тѣ молитвѣ на светаго Ефрема Сиринина, кой то позна добре тайна-тѣ на смиренность-та, кога-то истекохъ отъ скръщенія-тѣ неговѣ душѣ тѣзи молитви: „Господи и господарю на мой-а животъ.“

Найнапредъ исчита свещенника-а тѣзи молитвѣ дѣла по дѣла, и тихо сѧ моли подири скій сѧ малки поклони, па тогава юще единаждъ исчита цѣлѣ, и поклонава сѧ единъ путь до землиѧ-тѣ.

На тѣзи слѹжбѣ синца ны вика да сѧ каемъ; подири светаго Ефрема при свършваніе-то на деветый-а часъ моли сѧ Василій великий: „да нодѣлатъ рпѣливыи Господь, като ны доведе до тойзи часъ, въ кой-то, като висаше на животворно-то дърво, отвори на разумный-а хайдукъ входъ въ рай, очисти и насъ, кои-то не смы достойни да погледамъ на височинѣ-тѣ небеснѣ; защото ходихъ споредъ колїж-тѣ на сърце-то си, и напразно преминахъ наши-тѣ дене; и да но ни даде да снем-немъ отъ себе си старый-а чловѣкъ, и да сѧ облечешъ въ новый-а, и да поживѣемъ богоугодно.“ Тогава пѣвцы-тѣ и на дѣвѣ-тѣ страны запѣватъ сѧ думы-тѣ на распетый-а хайдукъ: „помани ны въ царство-то си, господи, кога дойдешъ въ царство-то си.“ Подири това горна-та и долна-та страна наизменѧванка споманюватъ една на друга онѣзи добрины, чрезъ кои-то могутъ да сѧ отворатъ вратата на това царство, сирѣчъ пѣнѣтъ деветъ-тѣхъ блаженства евангелски: „онѣзи, кои-то сѧ сиромаси сѧ дѫхъ, кои-то плачутъ, кои то сѧ